

Vágta

Tüzes szél bodorítja a gesztenyék haját,
s a kedvesem is
fodrásznál ül éppen.
A fürtös akácfák most habosra hajtott csikók —
himbálózik lelkem
csikó akácok hősín nyergében.

Hahó — ma vágatunk roncs autónkon,
szikrát hány szinte
a szürke sztráda!
Kushadni otthon? Zászlóját lengeti
felém az útszél
minden fűszála.

Irány a Balaton! Borúsan varjadzó
kedvem csak károгjon
szobába zártan!
Hahó — ma vágatunk ruszki Roys-rosszon,
rezgesse a huzat
aggult szakállam!

Záporokkal az ég nyakon loccsinthat —
hejhó, száll lelkem
csikó akácok hősín nyergében!
Feszül rám fekete bársonypantalló,
de ingem szabadon
lobog s fehérén.

Pillanatkép, este, tavasz

Mit kezdjek ezzel az estével
ebben a nagyvárosban?
Az asztalomon ézernyi lim-lom,
fényképek, könyvek, mappák,
Szokratész-szobor,
az ablakban
a fokföldi ibolya megbolondult,
és csak lilul, lilul, lilul,
az ablak mögött nagy tavasz van,
galambok homálylanak a fákon,
s a fák most préselik ki magukból
a nyömelemhiányos csöpp leveleket,

*buszok húznak el
megfáradt hazaigyekvőkkel,
fél óra múlva itt
mindent villanyfény permete sápaszt —
hát mit kezdjek ezzel az estével
ebben a nagyvárosban?
Itt élek, de lelkem
a 6²⁰-as gyorsvonattal
szabad mezőkön száguldozik,
mint reklámautókon
a választási kampányba bonyolódott
szabad demokraták,
itt élek, s várom,
hogy a nyugati dombság fölött
a Nap tűzgolyója kitegye
ez után a nap után is a pontot.*

VARGA IMRE

Lelet

*Betöltött mindent mikor elment.
Több lett mint azelőtt.
Napfényed. Földed. Levegőd.
Őt lélegzed. Eszed. Őt telsz.*

*Gyermekhangok oda a mélyben.
Képzeled most köztük jár.
Vársz. Vársz. Vársz. Vársz. Vársz. Vársz.
Itt találnak meg majd régen.*

*Mert ebben a rétegben villansz.
Egy-egy óra teléréként.
Kíváncsian rakja a kéz:
kő-hant. Időnkből kihibbant.*

Út vagy

*Minden tapasztalt öröm egyesülés.
Te benne; ő betölt.
Általad tudja magát. Színesül,
szól és formás. A dolgok
mélyébe hatolsz, fény, lüktetve,
feloldódsz, mert már
nincs út; csak ő és te együtt
visszafelé.*